

Sygn. akt **V Ca 642/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Gutkowska (spr.)
Sędziowie:	SSO Zbigniew Podedworny SSR Dorota Walczyk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Aneta Obcowska

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. D.**

przeciwko (...) **S.A**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie

z dnia 27 listopada 2015 r., sygn. akt II C 1589/15

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 642/16

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2015 r. E. D. wytoczyła powództwo przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jaki stanowił nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w dniu 04 lutego 2002 r. w sprawie o sygn. I Nc 16287/01, któremu nadano klauzulę wykonalności dnia 12 stycznia 2004 r. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 sierpnia 2015 r. pozwany oświadczył, że uznaje powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 3.882,35 zł od dnia 16 marca 2001 r. do dnia 22 grudnia 2011 r. Powód wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części i zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, wyrokiem z dnia 27 listopada 2015 roku, sygn. akt II C 1589/15 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieście w Warszawie dnia 4 lutego 2002 roku w sprawie o sygn. I Nc 16287/01 w części tj. w zakresie odsetek ustawowych zasądzonych w tym nakazie zapłaty za okres od dnia 16 marca 2001 roku do dnia 22 grudnia 2011 roku (pkt 1); oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt 3).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach:

Nakazem zapłaty z dnia 04 lutego 2002 roku wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zasądził od E. D. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 3.882,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 marca 2001 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 592,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 515 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W dniu 12 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nadał powyższemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo uzasadnione było jedynie w części.

W niniejszej sprawie powódka domagała się pozbawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego, jaki stanowił nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie dnia 04 lutego 2002 r. w postępowaniu upominawczym, zaopatrzony w klauzulę wykonalności dnia 12 stycznia 2002 r. Powódka wytoczyła zatem w niniejszej sprawie powództwo opozycyjne (przeciwegzekucyjne), które oparte jest na treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powołany przepis stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Wskazać należy, iż w odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała powództwo wytoczone w niniejszej sprawie w zakresie roszczenia o pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do odsetek ustawowych naliczonych od kwoty 3.882,35 zł do dnia 22 grudnia 2011 r. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zaznaczyć należy, że w niniejszej sprawie powódka w ogóle nie podniosła zarzutu przedawnienia roszczenia stwierdzonego przedmiotowym tytułem wykonawczym, jednakże uznając roszczenie w powyżej wskazanym zakresie pozwany uczciwie wskazał, że roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych od należności głównej naliczonych do dnia 22 grudnia 2011 r. uległo przedawnieniu. Stąd też Sąd nie stwierdził, aby uznanie powództwa w zakresie tej części roszczenia ubocznego było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, czy też zmierzała do obejścia prawa. Sąd orzekł zatem o pozbawieniu wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie odsetek ustawowych naliczonych od kwoty 3.882,35 zł za okres do dnia 22 grudnia 2011 r. (pkt. I sentencji wyroku).

W pozostałym zakresie powództwo wytoczone w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż strona powodowa nie wykazała spełnienia przesłanek prowadzących do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Powódka wywodziła, iż w postępowaniu rozpoznawczym, w którym wydano tytuł wykonawczy pozwany nie udowodnił roszczenia stwierdzonego tym tytułem, zaś ona przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. Należy więc zauważyć, że domagając się pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego powódka powołała się na podstawę określone w treści art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Niedopuszczalne jest w tej drodze wzruszenie i zmiana prawomocnego orzeczenia sądu, np. prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, w drodze powództwa opozycyjnego opartego na treści art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Nakaz zapłaty wydany przeciwko powódce przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w dniu 04 lutego 2002 r. w sprawie o sygn. I Nc 16287/01 stanowi prawomocne orzeczenie tego sądu, które jest objęte powagą rzeczy osądzonej, a co za tym idzie powódce nie przysługuje roszczenie o pozbawienie wykonalności tego tytułu wykonawczego z tej przyczyny, iż przeczy ona zdarzeniom, na którym oparto klauzulę wykonalności, tj. na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Natomiast zarzuty, które powódka podniosła w pozwie wniesionym w niniejszej sprawie powinna ona była podnieść w sprzeciwie

od powyższego nakazu zapłaty. Wypada wyjaśnić, że jeżeli odpis nakazu zapłaty z dnia 04 lutego 2002 r. nie został powódce prawidłowo doręczony, orzeczenie nie uprawomocniło się i wciąż nie rozpoczął się bieg czternastodniowego terminu na wniesienie sprzeciwu nakazu zapłaty. Powódka powinna więc podjąć kroki zmierzające do ustalenia, czy odpis nakazu zapłaty został jej prawidłowo doręczony, a w przeciwnym wypadku wnieść o doręczenie jej odpisu nakazu zapłaty wraz z pozwem i załącznikami na prawidłowy adres, po czym zaskarżyć nakaz sprzeciwem w terminie 14 dni liczonym od dnia doręczenia. Niedopuszczalne było dokonanie tego w postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie z powództwa opozycyjnego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgadza się powódka, zaskarżając do w części co do pkt. 2 i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na błędnej interpretacji art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez orzeczenie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia, Wydział I Cywilny, z dnia 04 lutego 2002 r., wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 16287/01, z powództwa (...) Sp. z o.o., oraz zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, toczącego się pod sygnaturą akt Km 515027/14, przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki była bezzasadna. Dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne i wyprowadzone na ich podstawie wnioski są trafne, wobec czego należało przyjąć je za własne bez potrzeby ponownego ich przedstawiania w niniejszym uzasadnieniu. Odnieść należało się jedynie do tych ustaleń i ocen, które zostały zakwestionowane w apelacji.

Wbrew stanowisku skarżącej Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. i prawidłowo przyjął, że w niniejszej sprawie brak było przesłanek uprawniających dłużnika do żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w części określonej pkt 2 zaskarżonego wyroku. Z brzmienia powołanej normy wynika, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowi jedną z form merytorycznej obrony dłużnika przed egzekucją, ale nie służy ponownemu merytorycznemu rozpoznaniu sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. Trzeba przy okazji podkreślić, że przeciwko możliwości ponownego analizowania okoliczności, podlegających zbadaniu w postępowaniu rozpoznawczym, przemawia także fakt, iż orzeczenie sądowe, które stanowi podstawę tytułu wykonawczego korzysta z powagi rzeczy osądzonej (porównaj: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 września 2013 r., sygn. I ACa 473/13, Lex nr 1383499 i przywołane w nim orzecznictwo).

Wszystkie podniesione wyżej argumenty miał na uwadze Sąd pierwszej instancji, prawidłowo uznając, że w niniejszej sprawie niedopuszczalne było rozpatrywanie podnoszonego przez powódkę zarzutu polegającego na nieudowodnieniu przez (...) Sp. z o.o. roszczenia w sprawie I Nc 16287/01.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.